

Elevkurs på Kirjais den 6-8 april !

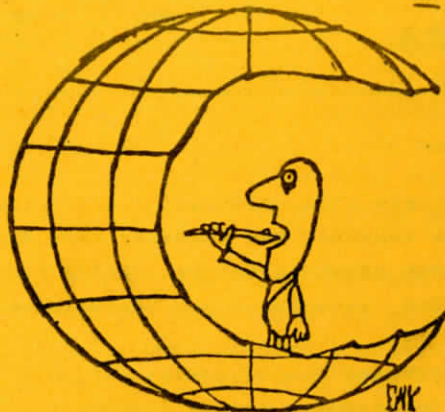
Mitteneleverna har sin traditionella vårkurs på Kirjais, Nagu den 6-8 april. D.v.s. vi anländer på fredag kväll den sjätte, men det riktiga programmet kör igång på lördagen. Kursen blir en blandning av ideologisk skolning (grunderna i mittenideologin), förevisning av utställningar, GR och EF diskussioner, filmförevisning, gruppsamtal och fri samvaro. Kirjais på våren är verkligen en vacker upplevelse! Häng med för att lära dig, diskutera, ifrågasätta och koppla av.

Anmälningar tas emot av kansliet tel. 90/602541.

avgiften är 50:- och den inkluderar resor, mat och övernattning.

Vi väntar på DIN ANMÄLAN!!

RING: 90-602541
GENAST!

ÄVEN OM DETTA OLEV I SISTA
MINUTEN SÅ HINNER DU NOG!
ETT CIRCULÄR HAR DU
REDDAN KOMMIT?

DETTA ÄR ALLTSA
ANDRA CHANSEN.
MEN
DU HINNER!

mitten-info

nr:1, 1979

"Sådan är koncentrationen, Ingen..."

hej!

Hej!

Den ledare, som du nu har i din hand är skriven i all hast under SU:s arbetsutskottsmöte. Vår vän Jonne stack ett papper i hand på mig och sa: "En sida till ledaren, tack. Tidningen skall vara klar efter en timme, för då påbörjas förminskningen." Kanske det är på dethär sättet en ny förbundsordförande skall skriva sin första ledare???? Det om dethär, nu över till själva sakinnehållet.

För det första vill jag tacka för det förtroende, som visats mig vid valet till ny förbundsordförande. För det andra tror jag mig kunna påstå att ingen annan ordförande före mig har haft så erfaret gäng i förbundsstyrelsen som jag nu kommer att få. Verksamheten har inte ännu kört helt igång beroende på att första veckan gått åt till förberedelser för FSF:s förbundsmöte. Om den kommande verksamheten kommer jag att berätta närmare i följande Mitten-info, men så mycket kan jag redan säga att en omorganisering av administrationen kommer att ske och dethär ärendet kommer upp på första förbundsstyrelsemötet (5.4).

Tillsist lite info från FSF. De "svenska frågorna" behandlades på ett möte 12.3. Till mötet inbjöds de svenska och tvåspråkiga medlemskorporationerna och speciellt behandlades den svenska informationen från FSF och hur man bäst kan ordna koordineringen av de svenska frågorna. Mötet beslöt föreslå sammankallandet av de svenskspråkiga medlemskorporationerna till regelbundna möten för att behandla FSF:s och medlemskorporationernas verksamhet med speciell tonvikt på svenska frågor.

Kaj Grahn

PS

PS Dethär är ett gammalt Mitteninfo som borde ha kommit före förbundsmötet.

I redaktionen: John Erickson (ansvarig utg.)
Cecilia Sandell
Irina Kivimäki
Peter Huchmann
N. H. Östman

Hej

Det är tyvärr länge sen vi senast möttes i Mitteninfo, men vi lovar bot och bättring nu. Redaktionen har tänkt sig komma ut med hela 6 nr av tidningen i år. Ett nummer kommer nu, det är det som du håller i din hand. Ett annat nummer kommer ut möjligast fort

och kommer att innehålla förbundsmötesprotokoll och -handlingar och vårens tredje nummer väntar i din postlucka när du återvänder i augusti-september ifrån ett välbehövligt sommarlov. Sen skall vi väl lyckas med tre till i höst. Dessutom har vi fått in Åbo-Mittens adresslistor så tidningen sprids nu med postens hjälp dit och inte som i fjol med aktivist-droska + kusk i den mån det överhuvudtaget fungerade.

Nåja! Det har givetvis hänt en hel del sen före Jul då denna tidning utkom senast. Lokalavdelning i Soc & Kom har haft sitt årsmöte och utsett Elisabeth Pohjanheimo att leda mittengruppens verksamhet där. Mittens man Sture Fjäder har (efter en smärre duell med lottning som följd) blivit gen. sekr för S & K:s studentkår. Jan Lindroos är v.ordf. i den nya styrelsen och Nika Zilliacus sitter fortfarande kvar som fullmäktiges ordförande. Irina Kovanko drar kulturutskottet och Eki Häggman sitter i högskolans styrelse.

I Ötnäs har lokalavdelningen på sitt årsmöte utsett Hencka Hausen att leda lokalavdelningen. Kaj Grahn är fortfarande viceordförande i studentkårens styrelse och Mitten har representation i Flertalet utskott. I Helsingfors Universitet har man också haft årsmöte och där drar nu Peter Iiskola avdelningen. Mitten har erövrat en andra plats i studentkårens styrelse. Renata Svedlén och Toa Zilliacus. Mitten har representation i samtliga studentkårens beredande organ. I Åbo har man också haft årsmöte och Kerstin Österman har förtroendet på det hållet.

MEG DETTA NUMMER BEFÖLJER TILL ÅBO HÖSTENS NUMMER ÅT DOM SOM INTE FICK DE SSA PROBLEM MED ADRESSLISTORNA.

JAG TROR VI ÅTERKOMMER MYCKET SNART !

Jonne

Henrik Sandström: TANKAR KRING EXAMENSREFORMEN

En av de frågor som debatterats mest inom högskolevärlden under det senaste decenniet är otvivelaktigt examensreformen. Debatten har gått i vågor; den har emellanåt varit mycket häftig för att åter lugna ner sig och ta ny sats. En debatttopp utgjorde onekligen kampen om de fria vetenskapernas examensförordningar senaste höst.

Trots att examensreformen är så omdiskuterad verkar den inte nå så värst bra ut till gemene student. En av orsakerna till detta är säkert det faktum att de som studerar enligt det gamla examenssystemet inte kommer i beröring med reformen i praktiken och därför inte intresserar sig för den i samma utsträckning som de som berörs av reformen i sina dagliga studier. Eftersom flera av de sektorer där reformen redan genomförts inte förändrats i så stor utsträckning efter reformen då de redan tidigare varit rätt yrkesinriktade, har inte intresset för att debattera de nya studierna nått upp till den nivå de med all rätt skulle vara i behov av. Det är därför skäl att med några ord beröra examensreformen också i Mitteninfo.

Högskoleväsendets snabba tillväxt under 60-talet och högskolornas utvecklingslag från år 1966 kan anses ha utgjort orsaker till kraven på en reformering av högskolornas examina och inre förvaltning. Det egentliga startskottet för examensreformen utgjorde tillsättandet av den sk FYTT-kommissionen år 1969 för att förbereda examensreformen inom de filosofiska och samhällsvetenskapliga sektorerna. FYTT avgav sitt betänkande år 1972. På basen av betänkandet, som egentligen berörde högskolestudierna i allmänhet och inte enbart de filosofiska och samhällsvetenskapliga sektorerna, antog statsrådet 19.12.1974 ett principbeslut om utvecklandet av högskolornas grundamina. Enligt beslutet påskyndas utvecklandet av grundamina och på basen av allmänna samhälls- och utbildningsmålsättningar planeras studiernas målsättning, struktur och innehåll. Utbildningen skall inriktas på speciella problem i samhället och deras lösning.

Utgående från principbeslutet påbörjades planeringen av de olika examensförordningarna och på de flesta områdena kunde man övergå till studier enligt det nya systemet hösten 1978.

Ett betydligt större problem utgjorde förordningarna för de humanistiska, samhällsvetenskapliga och naturvetenskapliga examina. Den kritik som riktades mot förordningarna baserade sig främst på följande frågor:

- Hur kan man garantera högskolornas autonomi efter examensreformen då undervisningsministeriets inflytande hela tiden ser ut att öka?
- Hur kan man garantera att studiernas vetenskapliga grund bevaras när studierna byggs upp utgående från samhällets krav?
- Hur kan man garantera de tidigare fria valmöjligheterna också efter examensreformen?
- Hur kan man garantera att inte nivån på studierna sjunker efter examensreformen?

Finlands studentkårers förbund ansåg på sitt förbunds möte hösten 1978 det obefogat att utfärda sådana förordningar som inte kan ge svar på dessa frågor och som bygger på yrkesinriktade utbildningsprogram i stället för ämneskombinationer.

Trots kraftig kritik från högskolorna och studentorganisationerna utfärdades förordningarna strax före jul senaste år och det fortsatta planeringsarbetet togs i allt högre grad av högskolorna.

I detta nu ser det ut som om de flesta universiteten och högskolorna skulle övergå till det nya systemet inom de samhällsvetenskapliga, naturvetenskapliga och humanistiska studierna först hösten -80, så ännu finns det möjligheter att påverka i

planeringsprocessen. Observeras bör också att den mera detaljerade planeringen av studierna på de högre årskurserna blir klar först när verkligt behov för det föreligger, dvs när de som studerar enligt det nya systemet har nått så långt i sina studier.

Alla har vi lika rätt och värde

För att eventuellt provocera fram någon form av debatt vill jag till sist skriva ner några fakta och spridda tankar om examensreformen:

- Den nuvarande resursutvecklingen inom högskolevärlden försvårar genomförandet av examensreformen. Det är alldeles klart att två parallella studiesystem kräver mera resurser än ett, speciellt när det gäller planering och studierådgivning samt t.ex. tenttillfällen. De mera kursbundna studierna kommer också att kräva större tillgång på kurslitteratur i biblioteken. Dessa frågor har dock inte beaktats vid högskolornas resurstilldelning.
- Inom de sektorer där examensreformen redan genomförts och där studierna redan tidigare varit rätt yrkesinriktade är förändringarna för det mesta mycket små. Det har ofta varit fråga endast om en ny terminologi. Här borde man i stället ha satsat mera på att utveckla innehållet och framför allt studiemetoderna. Studierna baserar sig ännu på passivt deltagande i alltför hög grad.
- Det borde ges mer utrymme för ekologiska frågor och globalt tänkande i undervisningen. Detta gäller framför allt den mer kantila och den tekniska sektorn, vilka båda oförtrutet kör på i traditionell stil.

FORTS. NÄSTSISTA SIDAN!

Tendenser i dagens

finlandssvenska studentliv

Vad sysslar de finlandssvenska studenterna med idag? Att de inte riktar all sin energi på politisk aktivitet har vi hört upprepade gånger i olika sammanhang. Men att tro att studenterna därför är passiva är definitivt en felbedömning. Känner de politiska studentorganisationerna inte bättre till studentvärlden än att de tror att ingenting händer utanför deras egen krets?

Det rör nämligen på sin endel, mest på kulturområdet. Det är knappast någon tillfällighet att temat för två av årets finlandssvenska händelser är finlandssvensk kultur, den ena är Svensk Ungdoms stor-samling, den andra är Svenska studerande konferensen som planeras till våren. Också andra symptom finns. För ganska jämnt ett år sedan återupplivades Studentteatern - som somnade in i slutet av sextio-talet p.g.a. att dragarna började engagera sig i studentpolitik i stället för teater ... Under hösten har man planerat en ny kulturtidskrift - Otid, som så småningom skall utkomma med sitt första nummer.

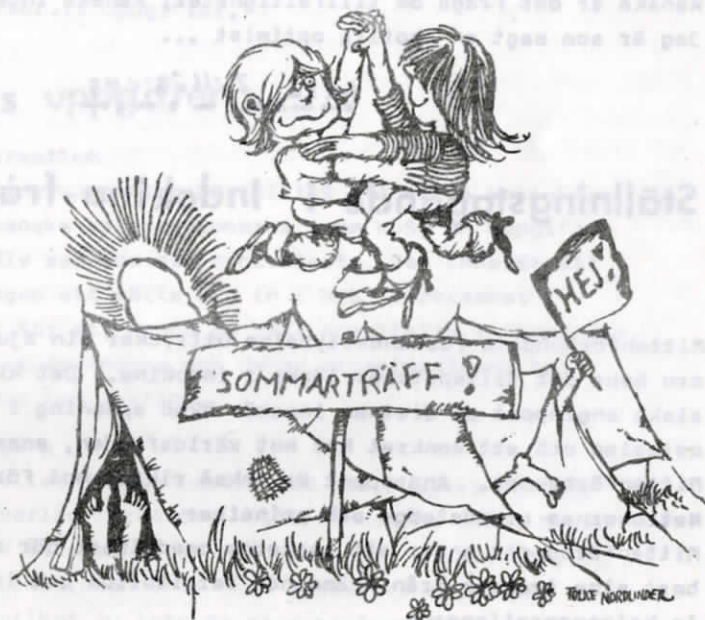
I dessa grupper deltar också f.d. politiska aktivister- och nuvarande - som tydligen vuxit ur sitt inskränkta "fåll"tänkande, och kan tänka sig att samarbeta också med andra än likatänkande.

Är det då fråga om en flykt från politiken? Det tror jag inte, teater är väl om någonting politik, och publicistisk verksamhet är också i regel samhällsengagerad. Däremot kan det väl betecknas som ett avståndstagande från de existerande politiska grupperna.

Efter att i ett antal år ha åhört, och även deltagit i, det politiska käbblet i elevkårer och studentkårer, som ibland tagit sig de mest absurda former, är jag inte speciellt förvånad över att studenter anser att det finns vettigare saker att syssla med. Det kan väl snarare ses som ett mognadstecken. Efter några års total passivitet och likgiltighet har studenterna märkt

att man kan göra andra saker än att slåss i studentkårer. Nationerna blir populära igen - i slutet av sextio-talet frågade endel sig om nationerna skulle dö ut, det har ingen idag hittat på att föreslå.

Också om det går trögt kommer ett nytt tänkande in också i studentkåren, föret märks det i de små korporationerna. I soc&kom t.ex. är stämningen idag en helt annan än den var för fem år sedan. Fullmäktigemötena urartar inte till blodiga sammandrabbningar, trots att viktiga frågor också nu behandlas. Kanske samma tendens så småningom börjar märkas i de större kårerna, och i centralorganisationerna, bara dess tjänstemän och politiker stannar upp och märker vad som händer omkring dem. Det är helt enkelt inte inne att slåss. Har studenterna mognat som politiska aktörer?

Som obotlig optimist hoppas jag åtminstone att det är så. Kanske vi går från en tid med skarpa partigränser och hårda gränsstrider till en anda av samarbetspolitik? I och för sig borde förutsättningarna finnas, idag vill alla, oberoende av färg, ha mera studiestöd, slut på

arbetslöshet, bostäder och bidrag åt unga familjer m. m. Många av de skiljelinjer som finns mellan åsikterna idag skapas av ett behov av att profilera sig.

Man kan kalla tendenserna till samarbete o-politiska - ifall man i definitionen av politik förutsätter konflikter mellan olika linjer. Men lösande av akuta samhällsproblem, formande av modeller för hur framtidens samhälle skall se ut, är inte opolitiskt också om det åtminstone teoretiskt borde kunna ske utan ständiga strider. I dagens läge anser jag faktiskt att politiska tvister är en lyx vi inte har råd att unna oss.

Detta var några reflektioner utgående från några tendenser jag tyckt mig se i de organ jag verkar, kanske är det fråga om tillfälligheter, kanske inte. Jag är som sagt en obotlig optimist ...

Nika Zilliacus

Ställningstagande i Indokina-frågan

Mittenförbundets förbundsstyrelse uttrycker sin djupa oro över det tillspetsade läget i Indokina. Det kinesiska angreppet på Vietnam innebär ökad spänning i Sydostasien och ett konkret hot mot världsfreden, anser Mittenförbundet. Angreppet är också riktat mot Förenta Nationernas grundstadga och principer.

Mittenförbundet anser att parterna omedelbart bör dra bort sina trupper från främmande territorium och inställa krigsoperationerna.

Folken i Indokina bör garanteras oavhängighet, självbestämmanderätt och regional integritet.

Mittenförbundet väddar till den finländska ungdomen, medborgarorganisationerna och regeringen om katastrof- och ekonomisk hjälp för krigets offer.

hänt vid HUS

Den 1.1 1979 tillträdde Martin Sandelin posten som biträdande sekreterare inom H:fors Unis studentkår. Martin studerar pedagogik och didaktik vid HU och för tillfället håller han på med sina laudaturstudier. Inom HUS har Martin fungerat aktivt redan i flera år. Han har varit kulturcentrums direktionsordförande och verkat inom ett antal av HUS' styrelses sektioner. Det är därför naturligt att han är intresserad av att jobba som sekreterare inom HUS. Och intresserad verkar Martin vara då han med entusiasm går in för att berätta närmare om bitr. sekr.:s uppgifter.

Martins uppgifter

Svensk information

Till Martins uppgifter hör alltså att sköta kontakten till de svenska korporationerna inom HUS, en uppgift som han själv ser som den centralaste. Det innebär att han är tvungen att sätta sig in i HUS' verksamhet i dess helhet för att kunna ge rätt och riktig information. De svenska studerandena och deras organisationer har alltså förtur hos Martin.

Projekt på gång

För tillfället jobbar Martin med ett projekt som går ut på att överlag förbättra HUS' information utåt. Målet är att varje studerande skulle känna sin studentkår. Nu stannar informationen ofta inom ämnesföreningarnas styrelser, vilket ju inte är studentkårens fel, men dess uppgift är att förbättra situationen. Martin berättar att man kommer att satsa på mera info i den allmänna tidningspressen, HUS' styrelse skall presenteras person för person i Ylkkäri och affischering skall inledas på Portania, UNI och andra ställen där studenter rör sig oftare. En av Martins idéer går ut på att HUS' sekreterare turvis skulle dejourera på t.ex. Portanias café men eftersom

sekreterarnas arbetsbörda numera är så stor är icke knappast genomförbar i praktiken.

Martin jobbar också med Gamla Studenthusets verksamhetsfond. Insamlingen för restaureringen av Gamla Studenthuset skall breddas med konserter och andra aktiviteter, inte enbart i inkomstbringande syfte utan också för att visa aktivitet och ge en start åt det restaurerade studenthusets öppnande i november i år. Då skall också en omfattande karnevalvecka ägas rum. Den första maj anordnas också ett "kaffe-konsert-dans-jippo" till förmån för Gamla studenthuset.

HUS, ett storföretag?

På den frågan svarar Martin att HUS visserligen driver en omfattande företagsverksamhet, men detta för att skapa resurser att tillfredställa studenternas krav på service från HUS. HUS'målsättning är ju att verka som intresseorganisation för sina medlemmar och befrämja deras samhällsliga, sociala och andliga strävanden.

HUS har 20 000 medlemmar och det är alltså svårt för att inte säga omöjligt att vara i personlig kontakt med dem alla. Martin ser en tredelning inom HUS och dess korporationer, så, att nationerna tillfredställer studenternas umgängesbehov, ämnesföreningarna fungerar s.a.s. som fackföreningar på det lokala planet och sprider HUS' info i sina resp. kretsar och HUS slutligen kan påverka universitetet i sin helhet.

Till slut

vill Martin ännu påpeka att han är tjänsteman inom HUS och att han har ansvar primärt gentemot studentkåren. Eftersom han dagligen är på HUS kan han bevaka händelserna där och informerar givetvis andra Mitteniter om aktuella och spännande frågor.

GR — ELEVÅSIKTER

Den enda gång min utbildning avbröts var när jag gick i skolan.

G B Shaw

Före införandet av läroverksråden fanns det ingen instans inom skolan där eleverna hade något att säga till om. Läroverksråden var ju så klart ett stort steg mot en skola styrd av lärare och elever tillsammans på lika villkor. Å andra sidan kan man ifrågasätta betydelsen av ett läroverksråd som inte har möjlighet att uträtta något av betydelse.

I och med grundskolereformen förlorade eleverna i högstadiet sina påverkningsmöjligheter eftersom läroverksråden inte ersattes med något liknande organ. Läroverksråden fortsatte efter detta sin verksamhet i gymnasien i form av gymnasieråd där elevernas representation skars ned med hälften då de adjungerade medlemmarna (medlemmar under 15 år utan rösträtt) bortföll.

Många gymnasieråd överhoppas av bestraffningsärenden och fungerar enbart som domstol. I min skola däremot har det under det drygt ena år jag suttit i gymnasierådet behandlats högst tre bestraffningsärenden. Inte heller andra gymnasierådet tillkommande uppgifter har dykt upp. I stället sysslar vi enbart med sk. elevföreningsverksamhet, d.v.s. vi ordnar sportdagar, klassfotografering, dagsverken och dylikt.

Då man märker brister i gymnasierådets verksamhet undersöker man kanske lagboken för att ta reda på vilka befogenheter ett gymnasieråd har. Bestämmelserna i lagen består enbart av vagt formulerade tomma fraser vilka man har föga hjälp av då man vill förverkliga något konkret.

Vi kan hoppas att situationen inte överallt är lika dyster som i min skola. Det finns säkert skolor där gymnasierådet fungerar som det skall, där samarbetet mellan rektorn, lärarkollegiet och gymnasierådet fungerar. Gymnasierådet är sist och slutligen en täm-

ligen ny institution och många lärare och elever kanske inte ännu har vant sig vid tanken att det skall råda demokrati inom skolan. Jag hoppas att detta och många andra problem är barnsjukdomar som vi snart tillfrisknar från.

Charlotta Aschan

GR- i Korsholm

Sekreteraren för gymnasierådet i Korsholms gymnasium heter Lena Långbacka. Hon går på ettan och är således GR-medlem för första gången. Lena tyckte att det var lite svårt att besvara mina frågor då hon har så liten erfarenhet. Jag tycker dock att svaren belyser Korsholmssituationen bra.

Vilken roll har GR i din skola?

- Det är lättast att säga vilken roll det inte har; nämligen bestraffningsorgan. Vi har så gott som inga disciplinsproblem, vilket är underbart. På så sätt hinner vi ägna oss åt andra saker. Det är i alla fall uppenbart att eleverna hyser ett visst intresse för rådet. Vi har en röstningsprocent på lite över 80%. En orsak till den relativt höga siffran är att vi har korsval. Eleverna visar sitt intresse genom att läsa mötesprotokollen, och genom att de tar kontakt med oss, om det finns något de vill ändra på. Men jag tycker nog att det spontana intresset kunde vara större.

Kan du ge några exempel på er konkreta verksamhet?

- Ja, som sagt har vår verksamhetsperiod just börjat, men något kan jag nog säga. Vi försöker få mer tidningar och böcker till skolan, diskuterar vilka och anskaffar dem. Just nu har vi planer på att få skolmaten gratis och det är en väldigt viktig sak, tycker jag.

Vad vill du jobba för i GR?

- Vi har alldeles för stora klasser. Minskning av elevantalet skulle vara mycket viktigt. I en liten klass blir undervisningen effektivare och "personligare". Kontakten elev - lärare och elev - elev skulle också förbättras.

Dessutom tycker jag att vi borde ha någon form av klassmöten för att diskutera undervisningen och läroböckerna. En önskedröm är att vi skulle få en egen psykolog eller kurator. Jag tycker att det borde vara en självklarhet att varje skola skulle ha det, men ... Huruvida det finns reella chanser till detta, vågar jag inte uttala mig om. Idag fungerar det så, att den som får något problem tar kontakt med klassföreståndaren.

Jag vill slutligen poängtera att vi egentligen inte har några akuta problem. Samarbetet flyter bra, så jag hoppas att vi skall kunna uträtta saker och ting, ty förbättringar behövs alltid.

Elisabeth Pohjanheimo

Mitten fick generalsekreterarposten i Soc&kom

Generalsekreterarposten i Soc&Kom innehas idag av Sture Fjäder (mitten). Han är andraårs studerande på förvaltningslinjen. I år var det inte det allra lättaste för studentkårsfullmäktige att utse en person på denna post, eftersom tjänsten söktes förutom av Sture också av Solveig Mattson (soc.soc.). Eftersom styrkeförhållandena i fullmäktige är 10 för mitten och 10 för demokratiska valförbundet (vänstern), blev man efter omröstning tvungen att välja gen.sekr. med hjälp av lottning. Som alltid förr blev en vinnare, en annan förlorare, och denna gång gynnade lotten Sture.

Trots att Soli i många avseenden kunde anses mera kompetent, bl.a. genom sin merkonomexamen och erfarenhet i föreningsverksamhet, motiverade mitten sitt eniga stöd åt Sture med påståendet att skolans egna studerandes intressen måste gå före "utomstående". Soli är färdig socionom och deltidsanställd, Sture alltså andraårs studerande och i behov av obligatorisk praktik, vilket denna tjänst alltså ger.

- Det är synd att detta val blev politiskt, men stud.kåren bör i första hand stöda sina medlemmar, tycker Sture.

Sture Fjäder är inte heller utan politisk erfarenhet. Han har varit uppställd som mittenkandidat i läroverksrådet och har suttit som SU-ordförande i Hangö, som också är hans hemort. Sture är allmänt intresserad av stud.kårsverksamhet och vill jobba för en fungerande studentkår.

- Soc&Koms studentkår är bra genom att den är liten och samarbetet har tillsvidare fungerat fint. Genom att vi är så få är det lätt att upprätthålla kontakten studerande emellan, vilket ju är en förutsättning för att allt skall fungera. Dessutom verkar stud.kårens ekonomi vara rätt bra.

(..soc&kom. forts.)

- Det är klart att det också finns negativt att säga om vår studentkår. Informationen fungerar inte alltid på bästa sätt, studenterna är ofta passiva och orkar inte ta reda på saker och ting. Då det väl anordnas något evenemang i skolan, måste studentkåren hyra kafeteriet, trots att det finns många utrymmen i skolan som skulle kunna utnyttjas gratis. Här måste det bli en ändring. Dessutom en utmaning till alla stud.kårsmedlemmar: Gå till banken och betala er studentkårsavgift, många har ännu inte gjort det !!

Gen. sekr. tjänsten kräver i medeltal 4 timmar av Stures dag. Vad vill han då göra under denna tid som gen.sekr.?

- Jag tror inte egentligen att jag har så mycket att säga till om, utan jag har väl främst en verkställande uppgift här i skolan. Personligen skulle jag vilja utvidga kontakten till andra studentkårer, t.ex. genom att anordna gemensamma fester. Kanske det här skulle aktivera folk litet mera. Passivitet bland studenterna är enligt min mening ett allvarligt problem som måste lösas på något sätt. Nu står vi i Soc&kom inför en examensreform och därför är det viktigt att engagera studerandena i den här frågan. Just nu kan vi påverka genom alla de organ för utbildningsfrågor som vi har i Soc&Kom. Det är nu examensreformen utarbetas, det är nu vi skall kritisera och vara aktiva, inte den dagen då den skall genomföras.

Mitten har hela 10 platser i fullmäktige och därigenom en stark påverkningsmöjlighet. Vilken är då mittens uppgift i Soc&kom?

- Man kunde införa en grundkurs i miljövard och miljöpolitik, eller i alla fall utvidga undervisningen i dessa frågor. Det här kunde mitten kämpa för, tycker jag. Helt allmänt är det viktigt att föra ut ekologi- och decentraliseringstanken bland studerandena och det är väl det som är mittens huvuduppgift i studentkåren i dag.

Intressant på litteraturfronten!

Den danska författaren Susanne Brøgger har skrivit tre mycket intressanta böcker. Det första verket heter "Fräls oss ifrån kärleken", det andra hör mycket nära ehop med det första och heter: "Kärlekens vägar och villovägar". Den sista av hennes böcker döljer sig bakom den något myctiska titeln: "Crème Fraiche". Alla tre är utomordentligt trevliga och behandlar kärlek i allmänhet och mänskliga förhållanden i synnerhet.

De två första innehåller dock en analys av kärlek och annat ur en populärvetenskaplig vinkel eller kanske bara "populär", i vilket fall som helst är det inte fråga om direkta romaner. Författaren filosoferar runt ämnet och ser sakerna speciellt ur kvinnornas synpunkt. Hon är inte precis någon hård kvinnoaks-kvinna, men kommer med ganska revolutionerande idéer. Bl.a. hennes uppfattning om kärnfamiljen är helt kategorisk och klar, kärnfamiljen är av ondo och samhället borde inte uppmuntra till tvåsamhet. Detta inte enbart ur ekonomisk synvinkel utan också för att hon anser att en enda person omöjligt kan tillfredsställa en annan människas alla behov, vilket jag också instämmer fullständigt i. En annan "point" i böckerna är att hon ifrågasätter själva monogamin och utpräglade parförhållande. Vi lever enligt henne enligt en dubbelmoral; polygami är inte tillåtet, men nog en s.k. serie-polygami; dvs man har ett förhållande vid en tidpunkt och ett annat vid en annan tidpunkt, man får ha många bara de sker på olika tidpunkter. Dessutom kan hon inte inse nyttan av barn i äktenskapet, oftast gör de bara att förhållandet

mellan makarna blir sänre, vilket man ju vanligen inte anser.

Den sista boken är en roman, en själv-biografi skulle man kunna säga. Här berättar hon nämligen spännande och elegant om sitt invecklade liv ända från tidigaste tonår i Bangkok tills hon började skriva boken i ett flygplan på hemresa från USA, där hon bl. a. vrickat foten.

Susanne Brøgger berättar om massor med spännande och roliga händelser, som hon varit med om, allt i en litet självvironisk ton, som gör att hon också har fått in litet lärdomar och "pekfingrar" i berättelsen. Speciellt då hon berättar om sin stora kärlek i Bangkok och det något särartade triangelförhållande som han ville att hon, hans fru och han själv ville att skulle leva i, visar hon att det är svårt, ja nästan omöjligt att leva enligt sina principer och emot samhällets innötte normer. Boken är spännande allt igenom och man vet aldrig vad som kommer att hända på nästa sida. Hon använder ett ganska grovkornigt språk, dock utan att gå till överdrifter, så att det skulle bli rätt. Läs och häpna!

Internationella frågor

Den 25.2 ordnade Mittenförbundet ett seminarium om internationella frågor på Soc och Kom. Prof. Göran von Bondsdorf talade om avspänningsproblematik utifrån det perspektivet att nedrustnings- och avspänningssträvandena i världen idag kommit i ett dödsläge. Han koncentrerade sig på att komma fram med konkreta förslag om hur vi i Finland bör gå vidare för att befrämja avspänningen i världen. Han talade om ett 7-punktsprogram, närmast utgående från vad vi kan göra i vårt eget land. Prof. Bondsdorf sade att vi borde få en gemensam nordisk strategi i de här frågorna. Varför inte ett gemensamt nordiskt fredsförbund eller neutralitetsförbund som skulle koordinera verksamheten i t.ex. FN. Civiltjänsten bör också utvecklas och göras mera attraktiv i förhållande till militärtjänst. Finland borde också enligt Bondsdorf utveckla ett civilförsvar - enligt icke-våldsprincipen inom ramen för ett totalförsvar. Han nämnde bland annat om att utöka möjligheterna att göra civiltjänst i arbete för u-länderna.

Ett steg i utvecklandet av u-hjälpen vore enligt Bondsdorf att man skulle få en världsutvecklingsfond, dit enskilda stater skulle betala in pengar som man sparar in genom att inte rusta upp. Han efterlyste också en strängare kontroll av den internationella vapenhandeln, som enligt honom lett till att man kriger via ombud. Detta kunde ske t.ex. genom utvecklandet av FN-organ för detta ändamål. Samtidigt som man skulle utbygga de internationella fredsstyrkorna vars uppgift är att bevaka freden i världen.

Bondsdorf ansåg även att utvecklandet av sk. "Security-community-zones" mellan stormakterna är en form av fredsstrategi. Han medgav också att kärnkraftens fredliga användning och kärnvapen är kopplade såsom siamesiska tvillingar. I diskussionen framfördes även fredsfostran i undervisningen som en betydelsefull sak att ta fasta på.

FSS-ordföranden Svante Gräsbeck talade om skolungdomsfröelsens internationella verksamhet. FSS-ordföranden ville förbättra relationerna mellan skoleleverna i Finland och övriga elever i Norden och i Sovjetunionen, genom att bygga upp ett nät av vänskolor inom ramen för vänortsutbytet. Han nämnde vidare dagsverkene, som konkreta exempel på skolungdomsfröelsens internationella engagemang. Det nyaste i detta engagemang, enligt Gräsbeck, är skolungdomsens nordiska konferens som hölls första gången senast vår i Vasa och som kommer att hållas ånyo nästa höst i Danmark.

Olav Jern ansåg att det traditionella sättet, att se alla internationella konflikter som en del av öst-väst-konflikten, är förlegat. Han ansåg att ett mer träffande synsätt är, att se dagens och morgondagens konflikter, är att se dem som ett triangeldrama, med tre relativt fria poler, nämligen öst, väst och syd. Han tog också upp frågan om hur Finlands roll i förhållande till syd, dvs. uppländerna utgående från detta synsätt. Han berörde härvid tre perspektiv.

För det första ansåg han att Finland genom sitt agerande i FN och i andra internationella samarbetsorganisationer skaffat sig ett gott rykte i u-länderna. Den finländska utrikespolitiken betraktas med stor tillförlitlighet. Vår fredssträvande aktiva neutralitetspolitik kan komma att utgöra en modell för många länder i syd, när de bygger upp en oberoende ställning till öst och väst. Enbart läpparnas bekännelse i FN räcker dock inte till för att garantera Finlands Trovärdighet, utan här spelar också biståndspolitik en avgörande roll. Utvecklandet av vårt bistånd till den nivå vi har utfäst går alltför långsamt. Om vi skall nå målet 0,8 % av BNP före medlet av 80-talet måste vi få en speciell u-landsskatt. Han avsåg att det finländska biståndet borde kanaliseras till de absolut fattigaste länderna. Handelspolitiken bör också enligt Olav utnyttjas till att stödja u-länderna, främst då de mer utvecklade länderna. Han räknade här med att Finland skulle gå in för en alternativ teknologisk utveckling, som vi kan överföra till alla u-länder. Han uttalade sin önskan om att vår handelspolitik mera skulle stöda vår biståndspolitik. Vilket skulle ligga i linje med att förverkliga en ny internationell ekonomisk ordning.

Erja Tikka som är FSF:s internationella sekreterare, redogjorde i stora drag för studentförbundets internationella kontakter.

Studentrörelsen och 80-talet

Den 4.3 ordnades det på förbundets kansli en diskussion om "Studentrörelsen och 80-talets målsättningar, Mittenförbundets roll och om vad vi kan göra". Backa berörde den sk. opolitiska vinden och konstaterade att den i mycket är en myt. Till stor del kan man enligt honom anta att den beror på att tidningarna inte längre på samma sätt intresserar sig för de ungdomspolitiska skeendena som man gjorde under t.ex. occupationen av Vanha. Enligt Backa har tidningarna tröttnat på gaphalsarna.

Som exempel nämnde han de occupationer som ägde rum för bara ett par år sen som ytterst få känner till.

Förutom att den ekonomiska depressionen drabbat ungdomen liksom en betydande framtids pessimism i fråga om t.ex. nollptillväxtperspektivet så har studentrörelsen psykiskt lidit av "de många misslyckade kampanjernas summa".

Enligt Backa har reaktionen varit den att de po-

litiska studentorganisationerna och ungdomsorganisationerna hukat sig. Man pellejönsar. Man har velat glömma att man har ett politiskt budskap. Man erbjuder vad f-n som helst. Exempel: kommunisternas rock-ilta och varför inte SU:s filmrally. I studentkårsförbundet har opolitiskheten varit en uttalad målsättning. Man förespråkar fritidsaktiviteter och "enkla" aktiviteter. Enligt Backa har dessa de politiska organisationernas inställning gjort att hela strömningen förstärkts.

Backa frågar sig om man under nuvarande politiska depression kan föra aktiv politik? Man kan! Och man måste ifall man tänker sig ständigt vara steget före (drabningsklar) alla andra. En politisk organisation är trots allt en politisk organisation. Vi har en idé som vi vill föra ut. Enligt honom måste framtidsrörelsen bygga på de som är intresserade av framtidsfrågor. Mittenförbundet måste dra klara gränslinjer åt alla håll nu. Vi måste göra detta aggressivt och målmedvetet enligt Backa.

VÄLJ LOKALSAMHÄLLET MITTENFÖRBUNDETS ALTERNATIV

I diskussionen som följde berörde Häggman organisationsstrategi. Boli Bergman pekade på att ungdomen faktiskt ser ut att nu återigen väckas för politik. Men den rörelsen står utanför de politiska rörelserna än så länge. Det är fråga om en nyromantisk rörelse, kvinnorrörelsen, miljö-rörelsen, antikärnkrafts-

rörelsen, fredsrörelsen och några andra. Det är bara det att vill man vinna dem till sig så kan man inte vara opolitisk för i så fall får de inget förtroende för en trots att innehållet i det politiska budskap man har är helt okay. Jonne berörde utbildningens och studentrörelsens politiska innehåll. Enligt honom borde vi allvarligt överväga vilka krav exakt man ur centersynvinkel borde kämpa mera för i studentrörelsen. Socialpolitiken, bostadspolitik, draven på utbildningens strukturer och innehåll osv.

Gela diskussionen var ett av leden i förbundets interna skolningsprogram. Dessa diskussioner återkommer i H:fors kring olika temata ca var 3:e vecka.

Jonne

☐ JAG ÖNSKAR INFORMATION OM MITTENFÖRBUNDET
☐ JAG ÖNSKAR BLI MEDLEM I MITTENFÖRBUNDET

Namn:

Adress:

.....

Tel.nr:

SÄND KUPONGEN TILL: MITTENFÖRBUNDET rf
Bulevarden 7 A
00120 HELSINGFORS 12

Inte nog med att Ola Ullsten står i spetsen för den som driver på en utbyggnad av kärnkraften i Sverige med ytterligare 3 aggregat var det väl, utan han kommer till vårt land och talar skit också. SFP och Liberalerna hade en tillställning där Ullsten tilläts tala. Typiskt SFP för resten! Nu passar det nog att bjuda in en Svensk statsminister och tala. Ola talar för öppenhet för omvärlden. Han menar att motsatsen är en risk. Vi kan aldrig acceptera slutenhet säger han och försöker på detta sätt erbjuda ett alternativ till Centerns (och våra) åsikter om att vi borde hushålla med våra resurser och försöka så långt som möjligt klara oss på våra egna för att undvika att utsuga andra.

Ola tillägger att u-länderna inte är bara nya och farliga konkurrenter, de utgör också nya marknader. Han vill ha med dem i den internationella världshandeln i högre grad, industrialisera dem etc. Han säger att välfärd bara kan byggas på överskott i världshandeln. Jag undrar hur Olas ekvation går ihop om han tänker sig att alla på detta sätt skall få det bättre. Det säger ju sig självt att om någon har överskott i sin handel så måste ju någon annan gå på minus. Nej, jag tror nog att vår vän får så lov att fundera en liten smula till på vad han säger. Jag frågar mig om vi inte överhuvudtaget skall ha global frihandel då den t.ex. leder till att de som har de största behoven av mat t.ex. inte har råd att köpa den på världsmarknaden utan den går till djuruppfödning till i-länderna i stället. Dvs. de som har råd att köpa den. Ola sade också att norden bör utnyttja sin styrka till egen standardsökning. Dvs. för att stärka sig själv. Jag å min sida undrade i samma ögonblick i fall det kanske skulle vara riktigare ifall norden utnyttjade sin styrka till att hjälpa andra.

Arbetslösheten vill han lösa genom att låta industrin expandera. Hmmm? Ja, inte bådar det gott för framtiden i Sverige. Kämpa på centervänner. Centern nämner han förresten inte med ett ord. Istället uttryckte han sig så det visat att man "för fram decentralisering och närmedokration." I och för sig positivt att "också" liberalerna börjat intressera sig för dessa frågor.

Kirjais Sommar- gymnasium 4-22 juni 1979

sommarlov i glada vänners
lag: matematik, engelska,
finska, drama, internatio-
nell fostran mm. + sol,
sommar och massor med
fritidsaktiviteter.

anmälningar till:
Svensk Ungdom
Bulevarden 7,
H:fors 12
tel. 90-640313

Forts.

- Undervisningsministeriets strävanden att i allt större utsträckning styra studiernas innehåll kan knappast vara lägnade att främja nytänkandet inom högskolevärlden. Därför bör sådana strävanden från statsmakten motarbetas och högskolornas autonomi bevaras.
- Alla försök från undervisningsministeriet att skynda på planeringsprocessen måste stoppas. Endast genom ett demokratiskt, kritiskt planeringsarbete, där studerandena aktivt deltar, kan de nya examina få ett acceptabelt innehåll.